

## Arrest

nr. 307 333 van 28 mei 2024  
in de zaak RvV X / IX

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS  
Eindgracht 1  
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het beroep dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 augustus 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juli 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 april 2024.

Gezien de aanvullende nota van de verwerende partij van 2 april 2024.

Gezien de aanvullende nota van de verzoekende partij van 8 april 2024.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat M. KIWAKANA, loco advocaat T. MOSKOFIDIS.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

*“Volgens uw verklaringen bent u een staatsburger van Afghanistan, bent u Pashtoun en bent u soennitische moslim. U bent afkomstig van [Q.] gelegen in het district Aliabad in de provincie Kunduz [...]. U woonde daar samen met uw moeder, twee broers en twee zussen. Uw vader was meestal weg voor zijn werk. De meerderheid van de tijd verbleef u echter bij uw maternale oom in [K.] in [K.]. Zelf bent u beloofd aan de dochter van uw maternale oom maar nog niet getrouwd. U bent tot de twaalfde graad naar school geweest in Afghanistan. Hierna bent u gaan werken in een naaiwinkel in [K.].*

*Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming voert u de volgende feiten aan.*

*Uw vader werkte sinds lang geleden voor de Amerikanen in Afghanistan. Hij deed dit werk al sinds uw kindertijd. Wanneer hij ging werken, was hij vier à vijf jaar weg, waarna hij naar huis kwam voor vijf à tien dagen. Wanneer hij was gaan werken en bereikbaar was dan contacteerde uw vader soms uw maternale oom. Als u zelf telefonisch contact met hem had, bevond hij zich een keer in Kabul en een keer in Helmand. Wanneer hij thuis was, ging hij naar het huis van uw maternale oom om zijn gezin te zien. Uw vader knuffelde dan het hele gezin en ging daarna naar buiten, waarna u hem niet meer zag.*

*Lang geleden kreeg uw vader een dreigbrief van de taliban waarin stond dat hij zijn werk moest stoppen. Uw vader heeft deze brief verscheurd en weggegooid. Op een later moment, ergens in 2016, hebben de taliban uw vader opnieuw een dreigbrief gestuurd en hierna hebben ze hem ook nog een convocatiebrieven gestuurd. Deze brieven werden gestuurd naar uw huis in [Q.], op een ogenblik dat uw vader niet thuis was. In deze brieven stond opnieuw de mededeling dat uw vader zijn werk moest stopzetten, of dat hij en zijn gezin anders zouden worden vernietigd. Jullie hebben uw vader niet op de hoogte gebracht van deze brieven.*

*Uw vader had jullie al lang niet meer van zijn werk gecontacteerd en daarom denken u en uw familie dat uw vader ontvoerd is door de taliban. Niemand heeft nog iets van hem gehoord sinds de machtsovername, dus u weet niet of hij momenteel nog in leven is of niet.*

*Omdat in de laatste dreigbrief heel het gezin werd bedreigd, is de rest van uw gezin ook bij uw maternale oom in [K.] gaan wonen waar u reeds woonde. Toen u en uw familie bij uw oom verbleven, hebben jullie voormalige burens contact met jullie opgenomen om te zeggen dat de taliban op zoek waren naar jullie. De taliban vroegen naar waar jullie verhuisd waren.*

*Hierna bent u vertrokken uit Afghanistan op 22 augustus 2021 om zo via Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Bosnië, Kroatië, Slovenië of Slowakije, Italië, Zwitserland en Frankrijk op 6 januari 2023 in België aan te komen.*

*U diende in België een verzoek om internationale bescherming in op 9 januari 2023.*

*Bij terugkeer vreest u ontvoerd te worden door de taliban.*

*Ter staving van uw verzoek legt u zowel een fotokopie van uw taskara voor als een fotokopie van uw paspoort, kopieën van twee appreciatiecertificaten van het werk van uw vader, kopieën van een convocatiebrieven en van een dreigbrief van de taliban gericht aan uw vader. Op 10 juli 2023 liet u via e-mail nog een aantal opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud toevoegen aan het dossier.*

## **B. Motivering**

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*

*Uw advocaat heeft aan het einde van het gehoor aangegeven dat het gesprek voor u moeilijk leek te verlopen, dat u er mentaal niet bij was (CGVS p.32). Zelf heeft u echter bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) geen bijzondere procedurele noden kenbaar gemaakt (vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ). Daarnaast is u op meerdere momenten tijdens het gehoor gevraagd of u zich in staat voelde om het gehoor af te leggen en hebt u ook op deze momenten geen problemen kenbaar gemaakt (CGVS p.9 en p.15). Tijdens het gehoor stelt u zelfs niet meer te weten hoe een gewone dag er voor u uitzag toen u in Afghanistan woonde (CGVS p.20). Wanneer u werd gewezen op het feit dat u een medisch attest zou moeten voorleggen indien u ernstige geheugenproblemen heeft, antwoordt u dat u heel gezond bent (CGVS p.24). Er is u gewezen op het feit dat u steeds in de mogelijkheid bent om een pauze te vragen indien u dit nodig zou hebben en dat u het moet aangeven indien u een vraag niet goed heeft begrepen (CGVS p.2). Doorheen het hele gehoor heeft u steeds aangegeven dat u de tolk goed hebt verstaan en op het einde van het gehoor hebt u bevestigd dat u alle vragen hebt begrepen (CGVS p.2,16,32). Daarnaast heeft u alles kunnen vertellen wat u wou vertellen (CGVS p.32).*

*Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.*

*Omwille van volgende redenen dient te worden besloten dat de door u aangehaalde asielmotieven ongeloofwaardig zijn.*

*U vreest te worden ontvoerd door de taliban omdat uw vader voor de Amerikanen werkte in Afghanistan, hij vermist is en uw gezin naar aanleiding hiervan is bedreigd door de taliban (CGVS p.23). Gelet op het geheel van weinig aannemelijke, weinig doorleefde en onsamenhangende verklaringen die u heeft afgelegd gedurende uw persoonlijk onderhoud, dient te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u voorgehouden asielmotieven.*

*Om te beginnen dient te worden vastgesteld dat aan uw bewering de zoon te zijn van iemand die voor het Amerikaanse leger heeft gewerkt geen enkel geloof kan worden gehecht. Uw kennis over zijn werk is bijzonder vaag en ontoereikend. Hoewel er van u niet wordt verwacht dat u tot in de kleinste details kunt vertellen over het werk van uw vader mag toch een zekere kennis worden verwacht met betrekking tot zijn functie en activiteiten.*

*U legt evenwel uiterst oppervlakkige verklaringen af over het werk van uw vader. Aangezien u uw vlucht uit Afghanistan direct linkt aan het werk van uw vader en uw vervolging hierdoor, wordt de geloofwaardigheid voor uw persoonlijke vrees hierdoor ernstig aangetast. Wanneer u wordt bevraagd over het werk van uw vader weet u enkel te vertellen dat hij voor de Amerikanen heeft gewerkt (CGVS p.16). Gevraagd naar wat u daarmee precies bedoelt moet u meteen toegeven dat u niets meer kan zeggen dan dat uw vader voor hen werkte en “diensten” leverde (CGVS p.16). Wanneer gepeild wordt naar concretere uitspraken over het werk van uw vader kan u nagenoeg geen enkele duiding geven: u weet niet hoe hij bij dit werk is terecht gekomen, welke functie hij had, wat zijn werk juist inhield of hoe lang hij dit werk al deed (CGVS p.16). Evenmin kan u iets vertellen over de plaats waar uw vader werkte, of over het loon van uw vader (CGVS p.17 en 20). Het enige wat u weet is dat hij een keer in Kabul en een keer in Helmand was toen u met hem contact had (CGVS p.17). Zelfs uw aanvankelijke bewering bij DVZ dat uw vader werkte voor het Amerikaanse leger in Afghanistan (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 3.5), herhaalt u niet meer tijdens uw persoonlijk onderhoud. Wanneer u wordt gewezen op het feit dat de door u aangebrachte documenten van uw vader vertellen dat hij kok zou zijn geweest (documenten 3 en 4), wilt u daarover geen standpunt innemen. U zegt dat zoiets mogelijk is, maar dat het ook mogelijk is dat hij iets anders deed (CGVS p.17). Dat u zelf niet op de hoogte bent van wat er in de door u neergelegde documenten staat is uiteraard opmerkelijk. Desgevraagd geeft u toe dat u nooit zelfs hebt getracht om te weten te komen wat er in deze stukken staat, die volgens u nochtans zouden ondersteunen dat uw vader voor de Amerikanen werkte (CGVS p.17-18). Dat u zo weinig belangstelling aan de dag legt voor het kernelement waar u uw vrees voor vervolging op baseert, is op zich al niet aannemelijk. Dat u daarnaast over alle andere aspecten van de beweerde job van uw vader zo algemeen en oppervlakkig moet blijven is ronduit ongeloofwaardig.*

*Omdat een duidelijk gebrek aan kennis blijkt over het werk van uw vader wordt er u later in het persoonlijk onderhoud nogmaals de kans geboden om te vertellen wat u wel weet over het werk van uw vader. Hierop geeft u aan dat u niets meer kan vertellen en dat u niet veel weet over zijn werk (CGVS p.19). De ongeloofwaardigheid van uw verklaringen wordt nog versterkt doordat u aangeeft dat u zelfs nooit hebt gevraagd naar het werk van uw vader (CGVS p.25-26). Het was voor u duidelijk dat hij voor de Amerikanen werkte, meer behoefde u niet te weten. Uw moeder, met wie u tot op heden via uw maternale oom in contact staat (CGVS p.15), vertelde u nooit over het werk van uw vader (CGVS p.20) en wanneer wordt gevraagd hoe uw dorpsgenoten reageerden op het feit dat uw vader voor de Amerikanen werkte, antwoordt u dat u dit niet weet en dat u dit niet hoeft te weten (CGVS p.20). Dit gebrek aan interesse is opnieuw opmerkelijk gezien al uw problemen voortvloeien uit het werk van uw vader.*

*Daarnaast is hetgeen u vertelt over het contact met uw vader uitermate vaag en tegenstrijdig. Volgens u kwam hij slechts één keer om de vier à vijf jaar naar huis voor vijf à tien dagen (CGVS p.18). Gevraagd wat uw vader deed als hij thuis was, zegt u eerst dat hij enkel op een “theoretische” manier naar huis kwam en dat u hem in praktijk niet zag. U vertelde dat u naar school ging en dan naar huis kwam, maar hem nooit zag als hij thuis was (CGVS p.18). Wanneer hierover wordt doorgevraagd, verduidelijkt u dat hij niet naar jullie huis in [Q.] kwam, maar naar het huis van uw maternale oom. Wanneer u wordt gevraagd of u uw vader dan nooit ging bezoeken, zegt u plots dat u hem wel ging bezoeken en hem dus wel zag, maar dat uw vader na een korte tijd thuis zelf naar buiten ging en dan een hele dag niet meer terug kwam (CGVS p.18-19). Vervolgens wordt u gevraagd naar het contact met uw vader als hij gaan werken was. Hierop antwoordt u dat het enkel mogelijk was om uw vader te bellen vanaf de woonplaats van uw maternale oom in [K.] waar u blijkbaar het grootste deel van uw leven hebt gewoond. Er wordt u daarna gevraagd hoe regelmatig u dan naar uw vader belde, waarna uw verhaal verandert en blijkt dat uw maternale oom uw vader eigenlijk zelf niet*

kon bereiken, maar dat het uw vader was die jullie soms belde. Hoe regelmatig dit gebeurde, kon u niet vertellen (CGVS p.17 en 19).

Ook over de levenssituatie van uw eigen familie in afwezigheid van uw vader kan u geen consistent en plausibel beeld schetsen. U hebt bij DVZ aangegeven dat u vanaf uw geboorte tot uw vertrek uit Afghanistan in [Q.] heeft gewoond (verklaring DVZ p.6). Bij het CGVS geeft u plots aan dat u eigenlijk het grootste deel van uw leven bij uw maternale oom hebt verbleven zonder de rest van uw gezin (CGVS p.20 en 22). Wanneer gevraagd naar de reden waarom u daar woonde, blijft uw verklaring bijzonder vaag (CGVS p.20). Daarnaast geeft u op een bepaald moment tijdens het gehoor aan dat u niet vertrouwd was met het dorpsleven, omdat u in de stad woonde (CGVS p.29). U kan ook geen idee geven van hoe vaak u terugkeerde naar het dorp waar de rest van uw gezin op dat moment nog steeds verbleef (CGVS p.22). Overigens heeft u volstrekt geen informatie over hoe uw gezin praktische zaken regelde zonder uw vader of uzelf als hoofd van het gezin. Uw moeder woonde alleen met uw broers en zussen in het dorp. Het enige wat u weet is dat uw maternale oom soms boodschappen deed voor uw gezin en dat hij de verantwoordelijkheden nam (CGVS p.23). U als oudste zoon werd hier niet bij betrokken (CGVS p.23 en 26). Dit tast de algemene geloofwaardigheid van uw verhaal verder aan, des te meer gezien uit beschikbare informatie blijkt dat vrouwen die alleen leven, zonder volwassen man dus, in het algemeen niet zomaar geaccepteerd worden in de Afghaanse gemeenschap. Volgens de algemene informatie van de EUAA is het zeer ongebruikelijk en cultureel niet geaccepteerd dat een vrouw alleen leeft. Het feit dat een vrouw alleen leeft met haar kinderen, zonder mannelijke begeleiding, stelt haar bloot aan risico's (zie EASO Country of Origin Information Report, december 2017, zoals toegevoegd in de blauwe map).

Er kan redelijkerwijze worden verwacht dat u enige kennis heeft over het voorgehouden werk van uw vader en u in staat bent om te antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent de werkzaamheden van uw vader alsook een aantal gegevens op een doorleefde wijze kan toelichten en situeren. Rekening houdend met het belang van het profiel van uw vader, dat aan de basis zou liggen van uw vrees ten aanzien van de taliban, vormt uw jonge leeftijd geen afdoende verklaring voor de lacunes in uw kennis. Integendeel: als oudste zoon en volwassen man kan en mag er van u worden verwacht dat u doorleefd en gedetailleerd informatie kan aanreiken over de impact van uw vaders werk op de levensomstandigheden van uw familie. Doorheen het persoonlijk onderhoud bent u daar evenwel niet in geslaagd.

Ten tweede en volledigheidshalve dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat uw vader ontvoerd werd door de taliban. Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf), EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 (<https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die behoorden tot de voormalige overheid te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U haalt aan dat uw vader vermist is. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen hierover.

Naast het feit dat de aanleiding voor deze verdwijning dus helemaal niet is aangetoond, kan u niets concreet vertellen over de meest recente problemen van uw vader. U weet niet met wie hij problemen had of wat zijn problemen juist inhielden (CGVS p.26). Uw eigen vrees is afhankelijk van de problemen van uw vader, maar u heeft zelf nooit gevraagd welke problemen uw vader juist had. U weet zelfs niet of uw vader problemen had met de taliban of hij eventueel privé vijanden had (CGVS p.27). Dit tast de geloofwaardigheid van uw verhaal verder aan.

Wat u wel kan vertellen, is dat uw vader één keer "lang geleden, misschien 2015 of 2016" (CGVS p.27), een dreigbrief heeft gekregen waarin hij werd opgeroepen om met zijn baan te stoppen. In deze dreigbrief werd niet alleen hijzelf bedreigd, maar ook u en de rest van uw gezin. Uw vader heeft deze brief gescheurd en weggegooid. Uw vader is hierna gewoon terug vertrokken naar zijn werk zonder enige veiligheidsmaatregelen te nemen voor zichzelf of zijn gezin (CGVS p.27). Het is uiterst ongeloofwaardig dat hij een dergelijke bedreiging zomaar naast zich neerlegt, zeker gezien hij zijn gezin in een dergelijke kwetsbare toestand achter laat. Wanneer u uitdrukkelijk wordt gevraagd of uw vader iets ondernomen heeft, zegt u plots dat uw gezin niet in gevaar was. Dit desondanks dat u eerder vertelde dat heel uw gezin bedreigd was (CGVS p.27). Wanneer u wordt gevraagd hoe uw gezin reageerde op deze brief kan u dit niet zeggen. U zegt dat uw vader niet veel heeft verteld, ondanks dat u eerder spontaan verklaarde wat er in deze brief stond (CGVS p.27). Geconfronteerd met het feit dat u net tevoren kon zeggen wat er in deze brief stond en nu beweert dat hij niets over de inhoud van deze brief heeft verteld, zegt u dat dit algemeen geweten was dat een brief van de

*taliban bedreigingen bevatte (CGVS p.27-28). Deze verklaringen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verhaal.*

*Na deze brief hebben uw vader en uw gezin lange tijd niets gehoord van de taliban en na jaren hebben die opnieuw een dreigbrief gestuurd en hebben ze uw vader geconvoceerd. U weet niet wanneer deze brief is gestuurd (CGVS p.28). Er wordt opgemerkt dat de brieven waarover u het heeft, en die u heeft neergelegd ter ondersteuning van uw verklaringen (document 5 en 6), eigenlijk dateren van het jaar 2016 (CGVS p.29). Daarnaast weet u ook hier niet wie de brief gestuurd heeft en hoe deze brief uw gezin heeft bereikt (CGVS p.29). Uw vader werd tijdens de vijf jaar voor uw vertrek nooit op de hoogte gebracht van deze tweede dreigbrief, noch hebben jullie hem op de hoogte proberen stellen. U gaf als verklaring hiervoor dat jullie geen waarde hechtten aan deze brieven, omdat hij zelf de eerste had weggegooid (CGVS p.29). Uit de vertaling van de dreigbrief blijkt trouwens inderdaad dat heel de familie van uw vader in niet mis te verstane woorden met de dood werd bedreigd (zie document 7), waardoor al helemaal niet realistisch overkomt dat jullie daar niet op zouden hebben gereageerd. Daarenboven geeft u aan dat u geen interesse had om daarover met uw vader of uw maternale oom te spreken (CGVS p.30). Als u een gegronde vrees heeft om gedood te worden omdat u de zoon bent van iemand die gevisieerd wordt door de taliban, kan redelijkerwijs verwacht worden dat u moeite doet om uw vader op de hoogte te stellen en met deze gevaarlijke situatie om te gaan. Het gebrek aan inspanningen voor de bescherming van uw gezinsleden staat haaks op de grote vrees die men gezien de omstandigheden zou verwachten.*

*Tot slot geeft u geen concrete elementen aan waaruit kan worden afgeleid dat uw vader effectief vermist is. Bij DVZ gaf u aan dat uw vader één dag na de machtsovername is verdwenen (verklaring DVZ p.7), maar tijdens uw gehoor op het CGVS geeft u aan dat u niet weet hoe lang voor de machtsovername uw vader is verdwenen (CGVS p.26). U kan dus zelfs niet bij benadering vertellen sinds wanneer uw vader vermist is. Gevraagd hoe u weet dat uw vader effectief vermist is, kan u enkel aanhalen dat hij sinds heel lang geen contact meer heeft opgenomen met iemand van uw familie (CGVS p.26). U wordt gewezen op het feit dat u nooit veel contact hebt gehad met uw vader en gevraagd waarom het deze keer anders zou zijn. Opnieuw moet u ook hier het antwoord schuldig blijven (CGVS p.26). Bijkomend heeft uw familie ook geen stappen ondernomen om uw vader terug te vinden (CGVS p.31).*

*Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de huidige situatie van uw vader toont u dus ook de problematische situatie waarin deze laatste zich volgens uw verklaringen bevindt niet aan.*

*Dat u over zowel het werk van uw vader als over zijn problemen tot op heden geen bijkomende informatie heeft, is zeer merkwaardig. Het CGVS brengt in herinnering dat u nog steeds in contact bent met achtergebleven familieleden in Afghanistan, voornamelijk uw maternale oom (CGVS p.13). Ondanks dat er geen rechtstreekse communicatie is, heeft u wel de mogelijkheid om sms'en en spraakberichten te sturen die ervoor zorgen dat u op de hoogte bent van hoe het met uw familie gaat (CGVS p.13). Wanneer u contact hebt met uw maternale oom informeert u naar de situatie van uw mama en zussen en het gezin daar (CGVS p.14). Er kan dan ook worden aangenomen dat u wel degelijk in staat bent om zich terdege over uw vader te informeren.*

*Wat uw eigen situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen met bepaalde profielen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat u een familielid bent van een medewerker van de voormalige overheid, waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.*

*Ook wat betreft uw eigen problemen of de problemen van uw familieleden, overtuigen uw verklaringen niet. U haalt aan dat uw huidige vrees voortvloeit uit het feit dat de vroegere burens uw maternale oom hebben geïnformeerd dat er onbekende, gewapende mensen naar jullie oude huis zijn gekomen en jullie zochten. Ze zouden nog steeds uw vader willen bestraffen voor zijn samenwerking met de Amerikanen. Waarom de taliban vijf jaar zou wachten om pas daarna opnieuw iets te ondernemen tegen uw vader en zijn gezin, daar heeft u geen verklaring voor (CGVS p.31). Dit alles doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Sinds uw vertrek uit Afghanistan is er ook niets meer gebeurd in verband met uw problemen (CGVS p.24). Dat de taliban de ene keer zo doortastend tewerk gaan, om vervolgens weer alle belangstelling voor jullie te verliezen, ondergraaft hetgeen er nog rest van uw geloofwaardigheid.*

*Daarenboven is uw maternale oom er zonder enige concrete indicatie of aanwijzing vanuit gegaan dat er iets met uw vader is gebeurd en dat dit mogelijks ook met u zou gebeuren. Uw maternale oom zou misschien de dreigbrieven hebben gelezen en daardoor hebben gedacht dat jullie gevaar liepen (CGVS p.30). Dit is zeer ongeloofwaardig gezien deze brieven dateerden van 2016.*

Volledigheidshalve en ten overvloede valt ook nog op te merken dat u tegenstrijdige en ontoereikende informatie geeft over de algemene veiligheidssituatie in uw dorp voor uw vertrek uit Afghanistan. Wanneer gevraagd hoe deze veiligheidssituatie was voor uw vertrek vertelt u dat de overheid aan de macht was voor de machtsovername en de taliban aan de macht was na de machtsovername. U kan geen namen noemen van commandanten die er voor de veiligheid zorgden (CGVS p.21). Wanneer hierop verder wordt ingegaan vertelt u plots dat het de taliban waren die de controle hadden over uw dorp voor de machtsovername. Wanneer u dan wordt gevraagd naar talibancommandanten die actief waren in uw regio kan u ook hier niet op antwoorden. Als antwoord geeft u dat dit niet uw taak is om dit te weten (CGVS p.21). Indien u vreest om ontvoerd te worden door de taliban kan er redelijkerwijze van u verwacht worden dat u weet wie u vreest. U kan daarnaast ook geen incidenten geven die zich hebben voorgedaan behalve het opblazen van een brug (CGVS p.21-22).

De door u voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande appreciatie te wijzigen.

Documenten hebben immers slechts bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Des te meer gezien u zelf niet weet wat er op de documenten staat (CGVS p.17-18).

Van uw taskara legt u slechts een fotokopie neer, die op eenvoudige manier met enig knip- en plakwerk vervalst kan worden. Tot op heden hebt u geen originele versie van uw paspoort (document 2) of taskara (document 1) aan het CGVS bezorgd. Het CGVS kan dus niet eens een prima facie beoordeling van deze stukken doen en evenmin vaststellen of uw paspoort ooit werd gebruikt, aangezien u enkel van de eerste pagina een kopie hebt neergelegd. Hoe dan ook kunnen deze identiteitsdocumenten enkel dienen om uw eigen identiteit en nationaliteit te ondersteunen. Op zich houden ze geen verband met de door ingeroepen vrees. Van uw vader legt u trouwens geen enkel identiteitsdocument neer, zodat het bestaan van [A.K.] en een eventuele familieband tussen jullie ook niet is aangetoond.

Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen.

De opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud betreffen een wijziging van uw scholingsgraad waarmee rekening werd gehouden in de beslissing, de toevoeging van de naam van uw school en een toevoeging van de naam van uw maternale grootvader. Deze punten vermogen geen ander licht te werpen op de bovenstaande beoordeling van het verzoek om internationale bescherming.

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat de door u aangebrachte elementen niet aannemelijk zijn. Een vrees voor vervolging omwille van deze feiten kan bijgevolg niet worden aangenomen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v)

het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op [https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021\\_09\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation\\_update.pdf](https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf), EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_01\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_focus.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf), de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_veiligheidssituatie\\_20220505.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf), EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf), de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden vnl. plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari - 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de periode januari-november 2022 telde UNOCHA 32.400 nieuwe IDP's (zie <https://reliefweb.int/report/afghanistan/afghanistan-snapshot-population-movements-january-november-2022-23-november-2022>). Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst. In 2022 keerden volgens UNHCR 232.306 ontheemden terug naar hun plaats van herkomst <https://data.unhcr.org/ar/documents/details/98450>.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de

beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te

voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen - zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting -, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf), EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020\\_08\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Key\\_Socio\\_Economic\\_Indicators\\_Focus\\_Kabul\\_City\\_Mazar\\_Shari](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari) en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsvername door de taliban zeer donorafhankelijk. De

publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf), de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_veiligheidssituatie\\_20220505.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio-economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio-economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf), EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf) en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat

over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

*Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.*

*Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.*

*Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.*

*In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.*

*Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.*

*Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.*

### C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

### 2. Stukken die aanvullend werden neergelegd

Op 2 april 2024 heeft verweerder, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), aan de Raad een aanvullende nota overgemaakt waarin hij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related and humanitarian developments", 4 november 2022;
- EUAA, "Country Guidance: Afghanistan", januari 2023;
- EUAA, "Afghanistan Security Situation", augustus 2022;
- EASO Afghanistan Country Focus, januari 2022;
- EASO, "Afghanistan Country Focus", december 2023;
- EUAA, "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city", augustus 2022;
- EASO "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City", augustus 2020;
- EUAA, "Afghanistan: Targeting of individuals", augustus 2022;
- UNAMA, "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan", juni 2023;
- COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban, 14 december 2023.

Verzoeker heeft op 8 april 2024 een aanvullende nota neergelegd, waarbij hij, ter staving van zijn "verwestering", het volgende stuk heeft gevoegd:

- brief van een kennis waarin wordt aangegeven dat hij een karweitje uitvoerde en waarin hij als behulpzaam en rustig wordt omschreven.

### 3. Leidende principes bij de beoordeling van het beroep

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

### 4. Onderzoek van het beroep

4.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker houdt in eerste instantie voor dat verweerder onterecht besloot dat hij niet kan worden erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Voormelde wetsbepaling luidt als volgt:

*"De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967."*

Artikel 1.A.2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, bepaalt het volgende:

*"Voor de toepassing van dit Verdrag geldt als "vluchteling" elke persoon:  
[...]"*

*Die, [...] uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren. Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term "het land waarvan hij de nationaliteit bezit" elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet inroept."*

In casu heeft verweerder vastgesteld dat de verklaringen die verzoeker, met het oog op het verwerven van een internationale beschermingsstatus, aflegde ongeloofwaardig zijn en de door hem aangebrachte stukken niet toelaten anders te oordelen.

Verzoeker verklaarde dat hij vreest te worden vervolgd door de taliban omdat *“zijn vader voor de Amerikanen werkte in Afghanistan”*.

De Raad stelt vast dat verzoeker weliswaar allerhande bedenkingen uit bij een aantal overwegingen in de bestreden beslissing, maar hiermee de determinerende motieven van deze beslissing niet onderuit haalt.

Verzoeker toont niet, aan de hand van bewijskrachtige stukken, aan dat hij een familielid is van A.K., de man die hij omschrijft als zijn vader. Hij maakt evenmin aannemelijk dat hij zelf, indien A.K. zijn vader zou zijn en deze man inderdaad enige vorm van dienstverlening aan een Amerikaanse autoriteit of een Amerikaans bedrijf zou hebben verstrekt, het voorwerp dreigt uit te maken van wraakacties door de taliban. Hierbij dient te worden benadrukt dat uit de beschikbare landeninformatie niet blijkt dat er sprake is van een systematische vervolging van familieleden van personen die in het verleden werkzaam waren voor de Afghaanse autoriteiten, laat staan voor privébedrijven. Er is wel sprake van een aantal individuele gevallen waar een verwantschapsband met een lid van overheidspersoneel een rol speelde bij het optreden van de taliban (zie o.a. EUAA Afghanistan Country Focus van januari 2022, p. 45 - 48; EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, blz. 56 - 65; EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023, blz. 54-55 en Afghanistan Country Focus van december 2023, p. 62-63). Familieleden van personen die werkzaam waren voor de voormalige Afghaanse veiligheids- en overheidsdiensten of buitenlandse troepen kunnen in bepaalde gevallen een gegronde vrees voor vervolging hebben, maar het komt hen dan toe om met concrete aanwijzingen aannemelijk te maken dat zij omwille van hun familiebanden met personen die werkzaam waren voor de voormalige Afghaanse veiligheids- en overheidsdiensten worden of zullen worden geviséerd of vervolgd bij een terugkeer naar hun land of regio van herkomst. Verzoeker blijft op dit punt in gebreke.

Het betoog van verzoeker dat zijn vader, die volgens een door hem aangebracht stuk als kok actief was voor bedrijven, een geheimhoudingsplicht diende te respecteren, waardoor hij weinig informatie kan verstrekken omtrent diens precieze activiteiten, laat hier niet anders over denken.

Verzoeker betoogt op goede gronden dat niet louter aandacht moet worden besteed aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen, maar ook aan de aangebrachte bewijsstukken. Verweerder is aan deze verplichting tegemoetgekomen en heeft erop gewezen dat een kopie van een taskara en een bladzijde uit een paspoort niet toelaten een eventuele familieband met A.K. vast te stellen. Verweerder heeft ook gemiddeld dat hij geen grote bewijskracht kan toekennen aan Afghaanse documenten aangezien deze zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, kunnen worden verkregen. De Raad stelt daarenboven vast dat het *“certificate of appreciation”* dat door het bedrijf *“Palisade”* zou zijn afgegeven verwijst naar *“FGHANISTAN”*. In het *“certificate of appreciation”* dat door het bedrijf *“N.T.C.C.”* zou zijn afgegeven zijn op amateuristische wijze twee vlagjes toegevoegd en wordt gesteld dat A.K. actief was als *“Cooker”* (vertaling: kookfornuis). Deze stukken kunnen, gelet op de vastgestelde gebreken, geenszins worden beschouwd als documenten die door Amerikaanse bedrijven werden opgesteld. Aan deze stukken kan geen bewijswaarde worden toegekend. Gezien het feit dat dreig-brieven en convocaties eenvoudig te vervalsen zijn kan aan deze door verzoeker voorgelegde stukken ook weinig bewijskracht worden verleend. Deze brieven zijn bovendien gericht aan A.K. (*“you shall be murdered”*), zodat niet kan worden ingezien hoe deze nuttig zouden kunnen worden aangewend om aan te tonen dat andere personen, van wie zelfs niet vaststaat dat zij verwant zijn met deze man, worden geviséerd door de taliban. Tevens moet worden gesteld dat uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat alles goed gaat met zijn moeder, broers en zussen in Afghanistan (gehoorverslag van 28 juni 2023, blz. 15). Zo A.K. al verwant zou zijn met verzoeker – wat geenszins blijkt – en deze man al zou hebben gewerkt voor een Amerikaans bedrijf in Afghanistan – wat niet wordt aangetoond aan de hand van bewijskrachtige stukken –, dan blijkt in de praktijk niet dat enig familielid om deze reden wordt vervolgd of zelfs maar lastiggevallen.

Ter terechtzitting stelt verzoeker nog te vrezen bij een terugkeer naar Afghanistan te zullen worden vervolgd omwille van zijn *“verwestering”*. Hij verwijst hierbij naar een stuk dat hij bij zijn aanvullende nota voegde. In dit stuk wordt aangegeven dat hij bevriend is met L.S. en dat hij hielp bij de renovatie van de living van de moeder van deze persoon.

Uit de objectieve landeninformatie waarover de Raad beschikt blijkt heden evenwel niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Uit de meest recente informatie waarover de Raad beschikt blijkt veeleer dat Afghanen die terugkeren uit het buitenland in regel weinig of niets in de weg wordt gelegd (cf. EUAA Afghanistan Country Focus, december 2023, blz. 13-14).

Verzoeker maakt ook niet aannemelijk dat hij een specifiek risicoprofiel heeft dat zou toelaten te besluiten dat hij toch een ernstig risico loopt om te worden vervolgd.

Door te verwijzen naar het feit dat hij een living heeft geschilderd toont verzoeker niet aan dat hij bepaalde, in Afghanistan geldende, religieuze, morele en/of sociale normen zou hebben overschreden. Hij toont hiermee evenmin aan dat hij verwesterd is of in zijn land van herkomst als verwesterd zal worden beschouwd.

Verzoeker toont niet aan dat hij tijdens zijn verblijf in West-Europa een opvatting, gedachte, mening, kenmerk of geloof heeft ontwikkeld waardoor hij de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging, zoals de taliban, andere groeperingen of zijn lokale gemeenschap in Afghanistan, heeft gewekt of kan wekken. Evenmin maakt hij concreet aannemelijk dat hem een gedachte, opvatting, mening, kenmerk of geloof kan worden toegedicht door de taliban of zijn lokale gemeenschap waardoor hij in de problemen zou kunnen komen.

De Raad merkt ook op dat verzoeker, volgens zijn verklaringen, werd geboren en opgroeide in Afghanistan, dat hij afkomstig is uit een dorp waar de taliban, reeds voor zijn vertrek, aanwezig waren, dat hij op volwassen leeftijd – en dus toen hij reeds voor een belangrijk deel was gevormd door de samenleving waarin hij opgroeide – naar Europa reisde, dat hij een praktiserende moslim is en dat hij minder dan twee jaar in West-Europa verblijft en dus niet zo maar kan worden aangenomen dat hij zich bepaalde westerse denkbeelden – waarvan niet kan worden verwacht dat hij eraan verzaakt – eigen heeft gemaakt.

Verzoeker toont ook niet aan uiterlijke kenmerken te hebben die, zelfs al zouden zij betekenisloos zijn, toch zouden kunnen worden aanzien als een reden om hem als afwijkend te beschouwen en hem te vervolgen.

De beschouwingen van verzoeker leiden niet tot de conclusie dat hij onder het toepassingsgebied van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet valt.

Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij wordt vervolgd door de taliban of een andere actor of het risico loopt om te worden vervolgd.

De beschouwingen van verzoeker leiden niet tot de conclusie dat hij onder het toepassingsgebied van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet valt.

#### 4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

In wat kan worden beschouwd als een tweede onderdeel van zijn middel houdt verzoeker voor dat verweerder op incorrecte gronden of op onredelijke wijze tot het besluit kwam dat hem de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, niet kan worden toegekend.

Deze wetsbepaling luidt als volgt:

*“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.*

*§ 2. Ernstige schade bestaat uit :*

*a) doodstraf of executie; of,*

*b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*

*c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

Allereerst moet worden gesteld dat, nu reeds werd vastgesteld dat verzoeker geen verwestering aan-toont, niet kan worden besloten dat hij, omwille van een verwestering, het slachtoffer dreigt te worden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Daar zijn asielaanvragen ongeloofwaardig werd bevonden kan hij ook niet nuttig naar dit relaas verwijzen met het oog op de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus.

Verder moet worden gesteld dat niet blijkt waarom verzoeker meent dat het standpunt dat werd ingenomen door de VN mensenrechtencommissaris, Michelle Bachelet, omtrent de problemen in Panjshir, de situatie van de vrouw en van etnische en religieuze minderheden in Afghanistan en haar verwijzing naar de humanitaire crisis in dat land in casu dienstig zijn. Verzoeker is een man, hij is niet afkomstig uit de provincie Panjshir en gaf nooit aan te behoren tot een etnische of religieuze minderheidsgroep. Er wordt ook niet aangetoond dat verweerders beoordeling dat de socio-economische situatie in Afghanistan in voorliggende zaak geen aanleiding kan geven tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus incorrect is.

Verzoeker stelt op algemene wijze dat uit rapporten blijkt dat er in Afghanistan sprake is van dodelijk geweld, van willekeurige arrestaties, van illegale detentie, van slechte gevangenisomstandigheden, van een gebrekkige gezondheidszorg en van een strikte interpretatie van de sharia maar toont hiermee niet aan dat hij zelf een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet

Betreffende verzoekers betoog dat hij in Afghanistan een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet moet worden opgemerkt dat hij aangaf afkomstig te zijn uit de provincie Kunduz en dat uit de informatie waarover de Raad heden beschikt weliswaar blijkt dat er in deze provincie nog sprake is van willekeurig geweld, maar dat dit geweld actueel geen hoog niveau bereikt (cf. EUAA Country guidance: Afghanistan, januari 2023, blz. 34 en EUAA Afghanistan: Country Focus, december 2023, blz. 38). Bovendien wordt een aanzienlijk deel van de burgerdoden in deze provincie beschouwd als het gevolg van veiligheidsincidenten van gerichte aard. Verzoekers standpunt dat uit oudere cijfers nog geen conclusies kunnen worden getrokken wijzigt hier niets aan. Tevens kan nog worden geduid dat de UNAMA in juni 2023 nog een nieuw verslag heeft uitgebracht, waarin ook wordt geconcludeerd dat het aantal burgerdoden in Afghanistan significant is gedaald sinds de machtsovername door de taliban (UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan, 15 August 2021 – 30 May 2023, blz. 12). In dit verslag wordt er eveneens op gewezen dat slachtoffers meestal vielen bij aanslagen die waren gericht tegen religieuze en etnische minderheden en overheidspersoneel. Soortgelijke inlichtingen kunnen worden teruggevonden in andere recente verslagen (EUAA Afghanistan: Country Focus, december 2023, blz. 31 - 35). Er kan dus niet worden geoordeeld dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een bedreiging van zijn leven of persoon. Verzoeker maakt ook niet aannemelijk dat er gegevens eigen aan zijn persoon zijn die toelaten te besluiten dat hij, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De Raad kan enkel vaststellen dat niet blijkt dat verzoeker nood heeft aan de subsidiaire beschermings-status, zoals voorzien in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het middel kan niet worden aangenomen.

De Raad oordeelt dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven.

Er is geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen.

Er kan niet worden besloten dat verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend vierentwintig door:

G. DE BOECK,

voorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK